

Metode de proiectare a algoritmilor

Metoda Greedy

- pentru probleme de optimizare
- alegerea optimului local în scopul de a obține un optim global (nu e valabil universal; uneori, e doar o heuristică)
- Exemple: arborele minim de cuprindere într-un graf

Căutarea cu revenire

- când nu se poate determina sigur pasul care conduce la succes
- e necesară o căutare exhaustivă în spațiul stărilor
- căutare recursivă (în adâncime), cu revenire în caz de eșec

Tehnica divizării

- rezolvarea unei probleme prin descompunerea în probleme mai mici
- tipic: structură recursivă (exemplu: quicksort)

Exemplu: Înmulțirea a N matrici

Fie matricile $A_{m,n}$ (m linii, n coloane) și $B_{n,p}$ (n linii, p coloane).

Pentru a calcula produsul avem nevoie de $m \cdot n \cdot p$ înmulțiri

```
for (i = 0; i < m; ++i)
    for (k = 0; k < p; ++k) {
        c[i][k] = 0;
        for (j = 0; j < n; ++j)
            c[i][k] += a[i][j]*b[j][k];
    }
```

Înmulțirea matricilor e asociativă ⇒ pentru N matrici $A_0 \cdot A_1 \dots \cdot A_{N-1}$ produsele individuale pot fi calculate în diverse ordini

ex. pt. $A_{10,100}, B_{100,5}, C_{5,50}$:

$$(AB)C: 10 \cdot 100 \cdot 5 + 10 \cdot 5 \cdot 50 = 5000 + 2500 = 7500 \text{ înmulțiri}$$

$$A(BC): 100 \cdot 5 \cdot 50 + 10 \cdot 100 \cdot 50 = 25000 + 50000 = 75000 \text{ înmulțiri}$$

Problema: Care e ordinea calculelor pt. număr minim de înmulțiri ?

Inmulțirea a N matrici: gruparea cu paranteze

Subproblemă: Care e numărul $P(n)$ de grupări posibile de paranteze ? Soluție: relație recursivă: pe ce poziție $1 \leq k \leq n-1$ e ultima înmulțire?

$$P(1) = 1; P(n) = \sum_{j=1}^{n-1} P(j) \cdot P(n-j)$$

Soluția: numerele lui Catalan, $P(n) = C(n-1)$, $C(n) = C_{2n}^n / (n+1)$ (exponențial în n , dar merită calculat optimul, n fiind relativ mic)

⇒ nr. minim de înmulțiri în $A_1 \dots \cdot A_k \cdot A_{k+1} \dots \cdot A_{N-1}$ (cu separare înainte de A_j): $m_{ii} = 0$, $m_{ik} = \min_{1 \leq j \leq k} m_{ij-1} + m_{jk} + d_i d_k$ (A_i e matrice $d_i \times d_{i+1}$)

⇒ calculul se poate face completând tabloul global double $m[N][N]$; și tabloul int $p[N][N]$; cu poziția la care se face ultima înmulțire

```
for (c = 1; c < n; ++c) /* succesiv pt. subșir de c+1 matrici */
    for (i = 0, k = c; k < n; ++i, ++k) /* matricile de la i la k */
        m[i][k] = DBL_MAX; /* valoare maximă, se modifică sigur */
        for (j = k; j > i; ) { /* pt. toate pozițiile intermediare */
            double v = d[i]*d[j]*d[k]+m[j][k]; v+=m[i][--j];
            if (v < m[i][k]) { m[i][k] = v; p[i][k] = j; }
        }
    }
```

Programarea dinamică - generalități

Denumirea: "programare" se referă la găsirea formulei și la procedura de calcul prin completarea unui tabelou

Folositor la probleme care pot fi descompuse în subprobleme, dar:

- divide and conquer: subproblemele generate sunt disjuncte;
- la fiecare pas, alegem o singură descompunere
- programare dinamică: la fiecare pas, > 1 descompuneri posibile

Domeniu de aplicație: în special probleme de optimizare

- cu proprietatea de descompunere optimală *optimal substructure* (soluția optimă a problemei conține soluții optime la subprobleme)

- de regulă un tablou pentru cost + unul pentru a reține soluțiile
- consumul de memorie: adesea semnificativ (pătratic sau mai mult)

Programare dinamică și recursivitate

Una din sarcinile de rezolvat: în ce ordine se rezolvă subproblemele (se completează elementele tabeloului) ?

Adesea: ordine naturală (ex. de la indici mici) ⇒ program ușor de scris
Dar, nu întotdeauna e evident ⇒ abordarea recursivă e mai naturală

Calculul combinațiilor: $C_n^k = C_{n-1}^k + C_{n-1}^{k-1}$ pt. $0 < k < n$, $C_n^0 = C_n^n = 1$.

```
int comb(int n, int k)
{ return k==0 || k==n ? 1 : comb(n,k-1)+comb(n-1,k-1); }

solutie recursivă neficientă (exponențială), recalculează inutil valorile
față de soluția care completează pe rând tabelul pt. n crescător

for (n = 0; n <= N; ++n) {
    C[n][n] = C[n][0] = 1;
    for (k = 1; k < n; ++k) C[n][k] = C[n-1][k-1] + C[n-1][k];
} /* ar trebui păstrate de fapt doar 2 rânduri consecutive */
```

```
#define N 10
int C[N+1][N+1]; /* implicit zero */
int comb(int n, int k)
{
    return C[n][k] ? C[n][k] :
        (C[n][k] = k==0 || k==n ? 1 : comb(n,k-1)+comb(n-1,k-1));
}
```

Soluție cu structură recursivă, dar cu memorarea valorilor calculate
 \Rightarrow dacă valoarea a fost calculată, o returnează;
dacă nu, o calculează recursiv și o memorează înainte de a o returna
– Calculul recursiv cu memoizare: mai natural de scris; mai eficient
dacă pentru rezultatul cerut nu trebuie rezolvate *toate* subproblemele
– Calculul de jos în sus: cod mai eficient (fără apeluri de funcții),
dar rezolvă exhaustiv toate subproblemele (chiar nenecesare)

Fie c_{ik} costul minim pentru arborele cu cheile $i..k$, și r_{ik} rădăcina sa:
 $c_{ik} = \sum_{j=i}^k p_j + \min_{i \leq j \leq k} (c_{i,j-1} + c_{j+1,k})$, $c_{ii} = p_i$, $c_{i,i-1} = 0$ (arb. vid)

(suma $\sum_{j=i}^k p_j$ pt. că fiecare nod e cu 1 mai jos decât în subprobleme)

Completarea tabloului: în ordine crescătoare a diferenței $k-i$ (numărul de noduri), în paralel cu tabloul r_{ik} pentru rădăcina arborelui

Se dă N (tipuri de) obiecte cu dimensiuni s_i și valori v_i . Întregi.
Care e valoarea maximă a unor obiecte de dimensiune totală dată D ?

Problema rucsacului are multe variante!

Dacă se permit fragmente de obiecte, problema are soluție *greedy*.
Dacă dimensiunile sunt reale, problema e NP-completă (exponențială).

Varianta 1: număr nelimitat de obiecte de fiecare tip

```
for (d = 1; d <= D; ++d) /* succesiv pt. dimensiuni crescătoare */
    for (c[d] = i = 0; i < n; ++i) /* însearcă fiecare obiect i */
        if (s[i] < d && (m = c[d-s[i]] + v[i]) > c[i]) c[i] = m;
```

Varianta 2: obiecte unice; $c[d][i]$: cost max. pt. dim. d, obiecte 0..i

```
for (d = 1; d <= D; ++d) /* succesiv pt. dimensiuni crescătoare */
    for (i = 0; i < n; ++i) /* însearcă includerea obiectului i */
        if (s[i] < d) c[d][i] = max(c[d][i-1], c[d-s[i]]+v[i])
```

Se dă două siruri de lungimi m și n . Să se determine costul minim al operațiilor de editare necesare pentru a transforma un sir în celălalt, prin adăugarea / ștergerea / schimbarea unui caracter.

(Obs: schimbarea are sens dacă costul < adăugare + ștergere)

- dacă ultimele caractere sunt egale, transformăm restul sirurilor;
- altfel, minimul celor 3 modificări posibile ale ultimelor caractere

```
int c[M][N]; /* costul pt. primele i din x -> primele j din y */
for (i = 0; i < M; ++i)
    for (j = 0; j < N; ++j)
        if (x[i] == y[j]) c[i][j] = c[i-1][j-1];
        else c[i][j] = min3(c[i-1][j]+C_DELETE, c[i][j-1]+C_INSERT,
                             c[i-1][j-1]+C_CHANGE);
```

Să se împartă un poligon convex în triunghiuri, prin coarde de lungime totală minimă. Mai general: cu minimizarea unei funcții de cost $w(\Delta)$

Fie vârfurile consecutive v_i, \dots, v_k cu $0 \leq i < k < n$ și v_j ($i < j < k$) vârful care formează triunghi cu latura $v_i v_k$, și c_{ik} costul de triangulare. Atunci: $c_{ik} = \min_{i < j < k} (w(i,j,k) + c_{ij} + c_{jk})$, $c_{i,i+1} = 0$. Căutăm $c_{0,n-1}$.

```
double c[N][N]; unsigned v[N][N];
for (l = 2; l < N; ++l) /* l == k - i */
    for (k = N - 1, i = k - l; i >= 0; --k, --i) {
        c[i][k] = DBL_MAX;
        for (j = k; --j > i; ) {
            double m = w(i,j,k) + c[i][j] + c[j][k];
            if (m < c[i][k]) { c[i][k] = m; v[i][k] = j; }
        } /* v[i][j] ține minte soluția */
    }
```